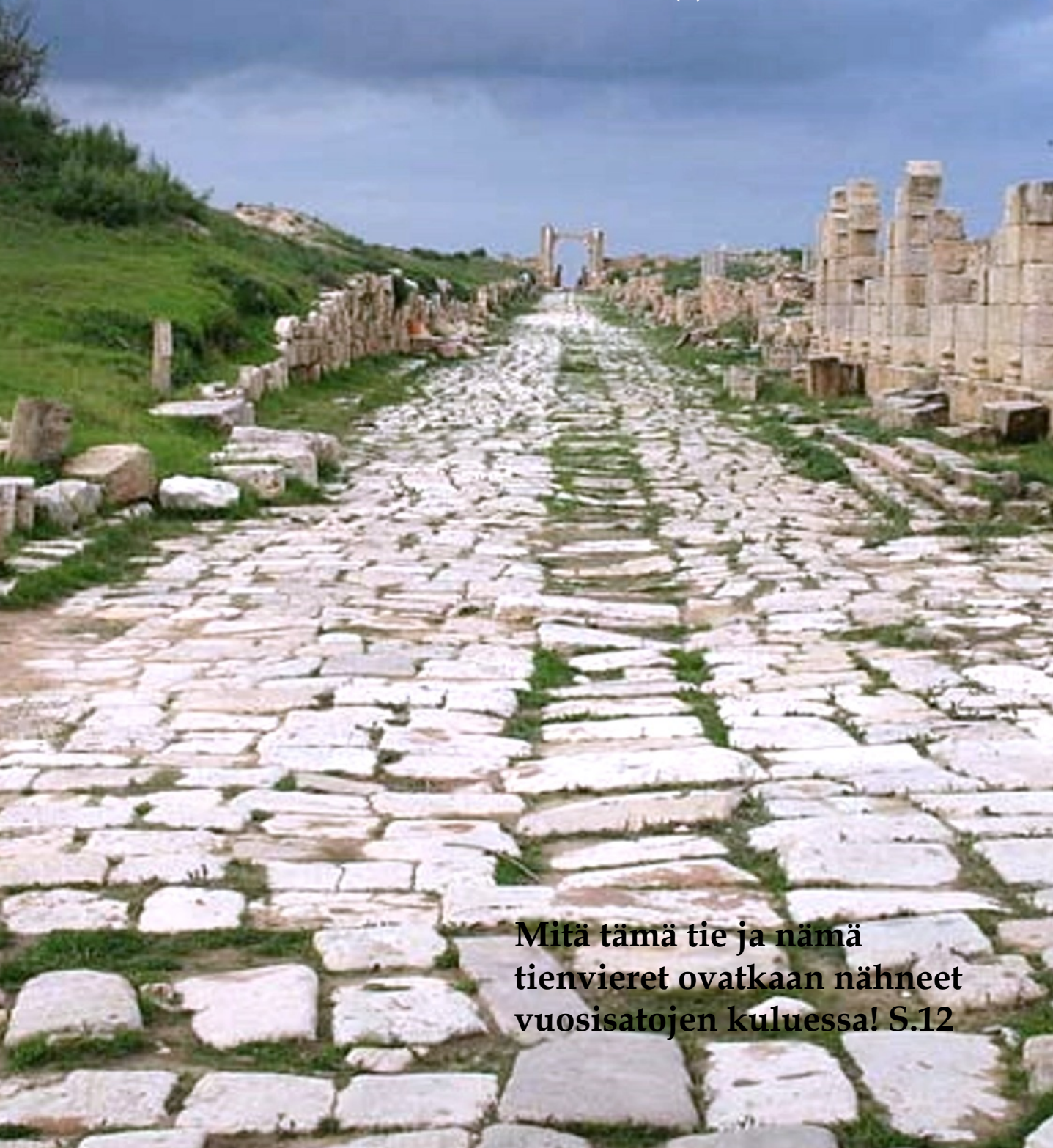

NÄKÖKULMA

NRO 4 (1)2019 HELMIKUU

**Mitä tämä tie ja nämä
tienvieret ovatkaan nähneet
vuosisatojen kuluessa! S.12**

Pääkirjoitus

Karismaattiseen liikkeeseen tunnustautuvilla yhteisöillä on mielestään erityinen asema Jumalan "lopun ajan" suunnitelmissa. Eräillä liikkeeseen kuuluvilla on suuri tarve esiintyä "apostoleina" ja "profeettoina". Noihin asemiin pyrkijöitä on riittävästi Suomessakin. Helsingiläisen City -seurakunnan johtaja Seppo Pehkonen on tässä monessa mukana. Pehkonen toimi vuoteen 2018 äärikarismaattisen Näky -lehden päätoimittajana. Lehti sai houkuteltua kolumnistikseen mm. Päivi Räsäsen, jonka netissä oleva viimeinen kolumni lehdessä on vuodelta 2017. Koska en ole tilannut paperista lehteä, en osaa sanoa, kirjoittaako hän lehteen edelleen -toivottavasti ei. Myös mm. Patrick Tiainen esiintyy edelleen lehden nettisivuilla (16.2.2019). Lehden kannattajakuntaan "näyn takana" on luetteloitu mm. Martti Ahvenainen (hell.srk), Erkki O. Auranen, Glory Backman, Fredrik Ekholm, Kenneth Grönroos (hell.srk), Peter Hackzell, Raimo Huotelin, Kaarlo Juntunen, Kai Karjalainen (Rodney Howard-Brownen mentoroima River -srk.liike), Eero Kavasto, Markus & Marjaana Korhonen (Missiomaailma), Petri Mäkilä (Lähetysrk., Patmos ry ja nykyisin hell.her. Aikamedian päätoim.), Seppo Pehkonen, Paul Raja-Aho, Riku Rinne (Come Home ja yhteydessä Patmos ry), Markku Tenhunen (Hannu Haukan IRR-TV), Hannu Vaurula (hell.srk), Ari Vehosmaa, Hannu Vuorinen (Vapaakirkon johtaja), Håkan Westergård, ym. <http://nakymagazine.fi/info>

Vuosien ajan Pehkosen City -srk (nyk. Citykirkko) ja hänen johtamansa Näky -lehti ovat olleet tukemassa lähes kaikkea Suomeen tuotettua karismaattista harhaa, kuten esim. David Herzogin vierailuja, Patrick Tiaista, Missiomaailman konferenssi puhujia, jne. Nämä "näyn takana" olevat henkilöt, joista osa em. luettelossa, jakavat siis ainakin pääosin saman karismaattisen uskonkäsityksen kuin Pehkonen, sillä nimet ovat olleet vuosien ajan Näky -lehden palstalla luettavissa. Vielä sen jälkeenkin, kun monet lehden esittämät ja kannattamat ajatukset ja henkilöt on "punnittu ja köykäiseksi havaittu" (Dan.5:27). Näin ollen esim. helluntaiherätyksen Aikamedian ja Suomen Vapaakirkon johdossa olevat henkilöt ovat tukemassa äärikarismaattisuutta ilmoittautumalla "näyn taakse".

Näky -lehdessä on innostuneesti kerrottu, kuinka maahamme on perustettu "Apostolic Fellowship" ryhmä ja "Kingdom Church" uskonnollinen yhdyskunta. "Jumala on rakentamassa Suomessa jotakin aivan uutta", kerrotaan. Nimet viittaavat NAR-kulttiin (New Apostolic Reformation), johon kuuluvia puhujia ovat Suomeen tuottaneet mm. Missiomaailma ja karismaattiset

seurakunnat. "Apostolic Fellowship" kokoontuu seuraavan kerran maaliskuussa 2019. Tähän yhteyteen Näky -lehden sivuilla luetaan "City-, Ilmestysmaja-, Esi (Elävän Sanan Yhteys-), Kohtaamispaikka-, Kotkan Soihtu-, Love Story-, Vineyard-, Risteyspaikka-, Ruach Finland-, ja International Ministry of God's Kingdom -seurakunnat sekä Missiomaailma". Lisäksi kerrotaan, että osallistujia on myös muista seurakunnista.

Mieleen nousee jälleen suurella kohulla ja mainostamisella vuonna 2016 järjestetty "Älkää Eksykö" seminaari Helsingin Lähetysseurakunnassa, jonka johtajana tuolloin toimi Petri Mäkilä ja yhtenä keskeisenä järjestäjänä Patmos ry. Seminaarin anti oli ajoittain hyvääkin ja sen pohjalta kirjoitetussa "Koetelkaa Kaikki" kirjassa on eräitä aivan asiallisia kirjoituksia karismaattisia ääriopetuksia vastaan. Kun katsotaan suhtautumista karismaattisuuden ylilyönteihin ennen ja jälkeen tuon seminaarin, voidaan todeta, ettei mikään ole muuttunut. Tuona samana vuonna eräät seminaarissa opettaneet mm. edistivät Patrick Tiaisen toimintaa eivätkä halunneet kuunnella niitä harvoja varoituksia, joita esitettiin.

Suomi on pieni maa, jossa eri seurakuntien ja ryhmien johtavat pastorit ja saarnaajat eivät halua/uskalla astua toistensa varpaille. Rajankäyntiä vältetään viimeiseen saakka ja istutaan samoissa pöydissä olemalla hiljaa kiusallisista kysymyksistä. Yksi tällainen yhteistyömuoto on Suomen Evankelinen Allianssi, jossa mm. äärikarismaattiset Healing Rooms, ESY ja SUHE, istuvat yhdessä Helluntaikirkon, Patmoksen, Kansanlähetyksen, Suomen Raamattuopiston, Sanansaattajien, Kylväjän, ym. kanssa

http://www.suomenevankelinenallianssi.fi/mika_on_sea/sean_jasenet/

Allianssin hallituksessa ovat mm. SUHE:n, Kansanlähetyksen, Kansan Raamattuseuran, Vapaakirkon ja Healing Rooms'in edustajat.

Allianssin pj oli jonkin aikaa Petri Mäkilä, nyt johdossa on äärikarismaattiseen "nauruherätykseen" ja "torontolaisuuteen" pohjautuvan SUHE srk:n (Suur-Helsingin srk) pastori Kirsi Rothfors. Seurakuntien johtajille Allianssi järjesti mm. "Johtajien 181 - Rukouspäivän" SUHE -srk:ssa tammikuussa 2019. Osallistujina oli Allianssin mukaan "kirkkokunnanjohtajia, kirkkoherroja, pastoreita, järjestöjohtajia, kristittyjä liikemiehiä ja muita vaikuttajia

Pääkirjoitus jatkuu ...

eri puolilta Suomea.” Niinpä niin: kukaan ei itseasiassa olekaan eksynyt, vaan kaikki ovat ”tavallaan” oikeassa (vuoden 2016 seminaarista huolimatta). Pääasia, että ollaan ”yhdessä ytimessä”, joka on Allianssin tunnuslause.

Amerikkalainen karismaattinen liike on kuin amerikkalainen McDonalds: se pyrkii täyttämään koko maanpiirin tuotteellansa. Se avaa uusia toimipaikkoja, joiden vetäjät on koulutettu/johdatettu uskomaan ja toimimaan tietyllä tavalla asiakaskunnan miellyttämiseksi. Pyrkimys on tarjota samanlainen tuote kaikkialla maailmassa. Jumalan rakkaus ja kristittyjen yhteys -termejä käytetään kliseenomaisesti pyrkien niillä peittämään sellaiset harhat kuin menestysteologia, valtateologia, demonologia, uskon sana -oppi, ”jumalan äänen” kuuleminen (Raamatun ulkopuolella), PH:n palvonta ja korostaminen, ilmestystieto, hengestä juopuminen, uudet apostolit ja profeetat, NAR -kultti, Raamatun vääristely, ihmisten hyväksikäyttö, räikeät lupaukset ja liioittelut ym. Olisiko jo korkea aika määritellä suomalaisissa seurakunnissa ja herätysliikkeissä uudelleen mikä on oma ja raamatullinen evankelinen ja protestanttinen käsitys ilman, että joudutaan yhä ahtaammin pilaantuneen amerikkalaisen karismaattisen uskonsämpylän pihviksi.

Juhani Aitomaa

NÄKÖKULMA 4 (1)2019 (7) ISSN 2342-7949

Julkaisija: Kustannus Näkökulma julkaisut
s.posti nakokulma@nakokulma.info

Tilaukset: tilaus@nakokulma.info

Päätoimittaja: Juhani Aitomaa
Toimitusneuvosto: rov. Per-Olof Malk, evank.
Pauli Koskinen, ins. Jouko Nieminen, fil.tri Paavo Suihkonen

Tilaushinnat:
Painettu lehti 1 vuosi (6 nroa) 26,50 eur

Tilinumero: FI53 5228 0320 0999 35

Digitaalinen julkaisu ladataan netistä, 3,50 eur/nro

NÄKÖKULMA

www.nakokulma.info

SISÄLLYSLUETTELO

- 2 Pääkirjoitus
- 4 Kaidalla tiellä
- 6 Jumala on Pyhä - osa 3
- 8 NAR -kultti ja Joh. luku 22
- 10 Vedenpaisumus ja tiede
- 11 Ylpeys on perussynti
- 12 Rajapuomin lähetessä
- 13 Kristuksen kuva (Eusebius)
- 14 Isä antaa Pyhän Hengen - osa 2
- 16 Osteen ja White: Trumpin ajan saarnaajia
- 18 Ylistys
- 19 Halusit tai et - siru tulee

Julkaisu on itsenäinen osa Suomen Evankeliumikoulun (Evankeliumin opintoyhdistys ry, PL 17, 05831 Hyvinkää, sposti evank@evank.org) yhteistyöverkostoa.

Lehti ilmestyy myös digitaalisena ja on ladattavissa ISSUU julkaisualustalta. H. 3,50 e/nro. Lehden ilmestymisestä ilmoitetaan netissä www.kristitynfoorumi.fi sekä www.nakokulma.info sivustoilla.

Voimme myös lähettää pdf -version meille ilmoitettuun spostiin maksun (3,50eur/nro) saavuttua lehden tilille (tilinro vasemmalla).

Tilausohjeet ja kauppa ks. www.nakokulma.info

Painetun lehden yksittäisiä numeroita voi tilata erikseen hintaan 4,00 eur +postim (toimitus jos varastossa on). Suuremmat erät tarjouksen mukaan.

Kaidalla Tiellä

Paavo Lievonen

Varhaisesta lapsuudesta juontavat ne monet opitut asiat ja käsitykset, jotka sittemmin ovat vieneet minut törmäyskurssille tämän ”uuden ajan kristillisyyden” kanssa. Lapsuudessa sain kuvan pyhästä Jumalasta ja siitä, että kaikki Häneen liittyvä on kaunista, puhdasta, arvokasta ja kunnioitettavaa. Se, mitä Golgatalla tapahtui, oli siihen aikaan keskeisenä siinä kristillisyydessä, jonka vaikutuspiirissä elin. Tosin jouduin jo tuolloin kohtaamaan myös sellaista kristillisyyden nimeä kantavaa toimintaa, jota vielä tänäänkin pidän ihmiskeskeisenä ja lähinnä sielullisuutena. Pahimmassa tapauksessa nämä kokemukset olisivat voineet antaa tehokkaan rokotteen kaikkea kristillistä vastaan. Lapsenuskon jäätyä taakse sain kuitenkin armon tulla nuorena uskoon. Elämä ei kuitenkaan ole ollut pelkkää onnea ja autuutta, vaikka joskus kuulee sanottavan, että tulet onnelliseksi, kun annat elämäsi Jeesukselle. Kyllä onneakin on ollut, mutta paljon on ollut kuitenkin vastoinkäymisiä, taistelua ja tappioitakin.

Eräs kristillisyyteen liittyvä piirre on vaivannut minua vuosikymmenet. Tämä ongelma liittyy lähinnä ulkomaisiin julistajiin, joita kutsutaan tänne Suomeen puhujiksi ja joiden kirjoittamia kirjoja suomalaiset kustantajat julkaisevat. Saman asian olen kohdannut usein myös kotimaisten ”hengenmiesten” puheissa ja kirjoituksissa. Heidän julistustaan kuunnellessa tai heidän kirjojansa lukiessa olen kokenut sisäistä ahdistusta. Syynä tähän on se suuri kuilu, joka on heidän sanomansa ja oman elämäni välillä. Vuosikausia olen väsyksiin saakka saanut kuulla, millaista tosiuskovan elämä on silloin, kun on Jumalalle täysin antautunut. Itse en ole pystynyt antautumaan Jumalalle kokosydämisesti.

Olen kohdannut niitäkin, jotka sanovat rakastavansa Jeesusta kaikesta sydämestään. Jossain vaiheessa paljastuu kuitenkin se, että tällaisenkin ihmisen

sisimmästä löytyy lokero, jossa valtaa pitää MINÄ. Luonnollisesti löytyy niitä, jotka ajattelevat uskonelämäni olevan täysin hakoteillä ja niin ollen sanovat vian olevan minussa ja kehottavat minua parannukseen. He saattavat olla oikeassakin – ainakin osittain. Olen tavannut myös ystäviä, jotka ovat samalla tavalla ahdistuneita näistä antautumisvaatimuksista kuin itsekkin olen ollut. Monelle tämä ahdistus lieenee tuttua. Tärkeintä on se, että Jeesus on antautunut meidän edestämme. Viime aikoina olen saanut hieman ymmärrystä siihen, mistä kokemassani sisäisessä ahdistuksessa on kysymys.

Ne julistajat, jotka saavuttavat suuren suosion, opettavat että uskonelämäni täytyy muodostua siitä, kuinka ymmärrän, osaan, jaksan, ahkeroin, palvelen ja antaudun. Kaikki tämä on heidän mielestään keskeistä. He määrittelevät, minkälainen on oikea uskovainen. Tosiuskovaisen malleja ei ole vain yksi ainoa, vaan jokaisella on omat korostuksensa, joita he pitävät totuutena yli muiden. Jokainen heistä osaa esittää erilaisia vaatimuksia sellaisessa muodossa, että ne kuulostavat raamatullisilta. Tavallaan niitä voidaankin pitää raamatullisina siinä mielessä, että ne edustavat lain noudattamista. Tällaista suuntausta sanottiin Suomessakin aikanaan ”raamatulliseksi suuntaukseksi”. Mitä enemmän näitä julistajia olen kuunnellut tai heidän kirjojaan lukenut, sitä epätoivoisemmaksi oman onnistumiseni suhteen olen tullut. En pysty millään täyttämään niitä vaatimuksia, joita

minulle esitetään. Jo pelkkä ajatus yrittämisestä saa minut masentumaan.

Tällaisessa sisäisessä kamppailussa olen lopulta tullut siihen vakaaseen johtopäätökseen, että ainoa autuuteni toivo on yksin Jumalan armo. Jeesus sanoo vuorisaarnassa: "Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta - - Autuaita ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano: heidät ravitaan." Siinä on hyvä mitta ainakin minulle. Nämä vaatimukset "täytän" mennessäni. Voin tuntea nälkää ja janoa vanhurskauteen. Miksi minulle ei riittäisi Jeesuksen autuaaksijulistus? Uskon, että tämä riittää myös sinulle. Emme tarvitse supermiesten tai supernaisten hyväksyntää. Tämän ymmärtäminen tuo rauhan ja levon. **Ansaitsematon armo ei kuitenkaan merkitse sitä, että tietoisesti lähtisin suinpäin johonkin Jumalan tahdon vastaiseen.**

On minullakin syyni kerskata. Syyt ovat pääosin samat kuin Paavalilla, vaikka en rohkenekaan muutoin verrata itseäni Paavaliin. Paavali kirjoittaa: "Jos minun kerskata täytyy, niin kerskaan heikkoudestani" (2.Kor. 11:30). Tämä mies kertoo itsestään: "Tunnen miehen, joka on Kristuksessa: neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen - - tämä mies - - kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua. Tästä miehestä minä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani". (2. Kor.12:2-5.) Mutta tärkein näistä kerskauksen aiheista on kuitenkin tämä: "Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin, kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ristiä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle ja minä maailmalle!" (Gal.6:14.)

En ole kuullut milloinkaan tällaista nykyisten super-evankelistojen suusta. Kukapa nykyaikana tahtois olla ristiinnaulittu maailmalle? Paavalin kerskauksesta alkaa vähitellen ymmärtää, miksi aito Jumalan evankeliumi ei ole muodissa nykyaikana. Paineet ristiä kohtaan ovat suuret. Siellä ja täällä on yritetty siirtää risti vaivihkaa pois Jumalan huoneesta. Risti on vielä tänäänkin pahennus ja loukkaus itsერიითისelle ihmiselle. Ihmisjoukot olisivat halustaan vain kuninkaan seurassa, siinä pääsisi "siivellä" loistamaan. Niin ajattelivat jo opetuslapsetkin, kun he Jeesuksen seurassa kaavailivat itselleen ministerinpaikkoja. Ristin miestä kaikki kavahtivat. Paavali oli vainonnut Jumalan seurakuntaa. Hänelle näytettiin jo alussa, kuinka paljon hänen tuli kärsiä Jeesuksen nimen tähden. Paavali ei etsinyt ihmissuosiota, vaikka Paavalin edellytykset olisivat siihenkin riittäneet.

Suosituksi ei näytä pääsevän muutoin kuin evankeliumia vääristämällä ja ottamalla enemmän tai

vähemmän mukaan lakia: Sinun tulee... ja sinun täytyy... Tätähän kaikki maailman uskonnot ovat täynnä! Ihmistä ei viehätä mikään vastikkeeton, mukaan pitää saada ainakin vähän omaa hikeä. En jaksa uskoa, että Amerikassa ei olisi lainkaan raitista opetusta, mutta ongelma on siinä, että raitis opetus ei yllä tänne asti. Yksinkertainen evankeliumin sanoma ei ole mikään myyntivaltti. Sehän tiedetään jo. Ei sillä ole uutisarvoa, vaikka se on todellisuudessa kaikkein tärkein uutinen. Puhdas evankeliumin sanoma antaa levon, mutta se ei korota ihmistä eikä siinä ole aina mitään dramaattista. Hyvä, tavallinen, vakaa, varma ja turvallinen ei herätä huomiota tai uteliaisuutta. Jos julistamme vain ristin sanomaa, niin meille sanotaan: "Mutta eihän Jeesus ole enää ristillä". Ei olekaan, mutta siitä huolimatta ristin sanoma on keskeisimpänä evankeliumissa.

Sana ristikstä on Jumalan voima! Vain se murtaa synnin kahleet. Ristin luona olemme tasa-arvoisia. Siellä vaikenivat omat pyyteet. Siellä on sydämen lepo ja turvapaikka. Risti on silta syntisen ihmisen ja pyhän Jumalan välillä. Liha ei pidä ristikstä. Lihan oikeudet päättyvät ristillä. Ainoa oikeus, minkä risti tarjoaa lihalle, on kuolema. Ristin luona keskinäiset riidat päättyvät, samoin kilpailu paremmuudesta. Kun puhutaan uskon kilvoituksesta, niin se tarkoittaa mielestäni juuri sitä, että usko ansiottomaan Jumalan armoon säilyy puhtaana. Eikö juuri se käy kilvoituksesta, että emme sekoita mitään omia yrityksiämme siihen, mikä on jo pientä piirtoa myöten valmista?

Thomas Wilcox sanoo Kalliissa Hunajanpisarassa, että "usko on ihmeellisin asia maailmassa, pane siihen jotain omaasi, niin sinä turmelet sen."

Evankeliumin sanoma vapauttaa ihmisen olemaan juuri sitä, mitä hän on ja miksi Jumala on hänet tarkoitanut. Paineet olla jotain muuta katoavat. Jumalan armosta olen se mikä olen. Omassa varassamme ja itsessämme olemme edelleen Jumalan vihollisia. Kaikki olemme kadotuksen ansainneet. Mutta syntisinä ja puutteellisinä meillä on ristin työn kautta taivastoivo. Paras on edessäpäin. Olemme Kristuksen kanssaperillisiä. "Vyöttäkää sentähden mielenne kupeet ja olkaa raittiit; ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä" (1.Piet. 1:13). "Saa lunastettu lauma luokses tulla, sen kohta kutsut päälle pilvien. Saan minäkin! Ei ansiota mulla kuin arvet lyömieni naulojen."

Jumala on Pyhä

Paavo Suihkonen

Osa 3

Usein kuulee sanottavan, että Vanha ja Uusi testamentti sisältävät aivan erilaisen jumalakuvan. Tämän ajatuksen mukaan VT:ssa on vihan ja koston Jumala, Uudessa testamentissa rakkauden Jumala. Kuitenkin myös Uusi testamentti vakuuttaa Jumalan vihaavan syntiä. Johannes kirjoittaa evankeliumissaan: "Joka ottaa hänen (=Jeesuksen) todistuksensa vastaan, tunnustaa, että Jumala puhuu totta, sillä hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu julki Jumalan sanat. Ei Jumala anna Henkeään määrämitalla. Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaiken hänen valtaansa. Sillä, joka uskoo Poikaan, on ikuinen elämä, mutta joka ei tottele Poikaa, se ei pääse näkemään elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen yllään" (Joh.3:33-36). Paavali toteaa painokkaasti Roomalaiskirjeessään (1:18, 2:1-6), että Jumala vihaa syntiä, ja hän sanoo ateenalaisille puheessaan, että "hän (Jumala) vaatii kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen" (Apt.17-30).

Aikamme tarvitsisi kipeästi julistajia, jotka ovat Jesajan tavoin vapisseet Jumalan pyhyyden edessä ja nähneet myös oman syntisyytensä. Ellei hengellisen työn tekijä ole kohdannut Jumalan pyhyyttä, hän ei voi myöskään julistaa sitä. Jos julistaja suosii mitä tahansa syntiä elämässään, hän joutuu tinkimään Jumalan sanan totuudesta. Jumala sanoi Jeremialle: "Niin profeetat

kuin papitkin pettävät kansaa. Huolettomasti he parantelevat minun kansani vammoja. He sanovat:

"Nyt on rauha, kaikki hyvin!" vaikka rauhaa ei ole" (Jer.6:13, 14). Luvussa 23 Jeremia välittää Herran sanat: "Minä en ole lähettänyt tuollaisia profeettoja, mutta silti he juoksevat joka suuntaan. Minä en ole puhunut heille, mutta silti he esiintyvät minun profeettoinani. Jos he olisivat olleet läsnä ja kuulleet, mitä minä päätin tehdä, he julistaisivat kansalleni minun päätökseni ja saisivat sen kääntymään pahoilta teiltään ja pahoista teoistaan" (Jer.23:21,22). Edellinen kirkkoraamattu sanoo alkukielen mukaisesti: "Jos he

olisivat seisoneet minun neuvottelussani, niin he julistaisivat minun sanani kansalleni..."

Paavali kehottaa Timoteusta julistamaan sanaa ja astumaan esiin "sopivaan ja sopimattomaan aikaan", ja hän sanoo, että tulee aika "jolloin ihmiset eivät siedä kuulla tervettä oppia vaan haalivat itselleen halunsa mukaisia opettajia kuullakseen sitä mitä kulloinkin mieli tekee" (2.Tim.4:1-3). Jos julistaja ei ole Jesajan tavoin kohdannut omaa syntisyyttään, hän ei voi asettua kuulijoiden rinnalle, hänellä ei ole sääliä eksyneitä kohtaan eikä hän voi tuoda esiin evankeliumia ilman vaatimuksia. Hän ei voi myöskään korottaa Kristusta, ellei hän ole päässyt Jumalan puhuttelussa näkemään huultensa saastaisuutta, haluaan etsiä omaa kunniaansa ja korottaa itseään.

Hesekiel sai tehtäväkseen julistaa tuomion Israelin paimenille, jotka pitivät huolta vain itsestään, "vaikka paimenen tulisi huolehtia lampaistaan" (Hes. 34:2). "Te ette ole hoivanneet uupuneita, ette ole lääkineet sairastuneita ettekä sitoneet murtunutta jalkaa, te ette ole etsineet kadonneita ettekä lähteneet eksyneiden perään" (Hes. 34:4). Jesajan näyssä serafit huutavat toisilleen: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot". Kolminkertainen "pyhä" -huuto korostaa Jumalan

pyhyiden valtavuutta. Johanneksen näyssä Ilmestyskirjassa yhdistyvät Jesajan ja Hesekielin näyt, ja siinä toistuu trishagion eli kolminkertainen "pyhä" -huuto: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias! Hän oli, hän on ja hän on tuleva" (Ilm.4:8).

Herran pelko

Jos meillä on oikea Jumalan pyhyiden tunto, siitä on seurauksena oikea Jumalan pelko. Jesaja kohtasi pyhän Jumalan, jonka edessä hän joutui näkemään pohjattoman syntisyytensä mutta sai myös kohdata Jumalan ihmeellisen armon. Vähän myöhemmin Jesajan kirjassa kerrotaan, että Jumala kysyy Jesajan sanoa Israelin kansalle: "Pitäkää te Herra Sebaot pyhänä, pelättä vain häntä, vaviskaa hänen edessään" (Jes.8: 13). Ilmestyskirjassa kuvataan, kuinka kristallivirran rannalla seisovat "pedosta voiton saaneet, ne, jotka eivät ole kumartaneet sen kuvaa eivätkä ottaneet merkkiä, jossa on sen nimen luku". Heidän laulussaan on mm. sanat "Kuka ei sinua pelkäisi Herra, kuka ei ylistäisi nimeäsi? Sinä yksin olet pyhä" (Ilm.15:2-4).

Jumalan pelko on hyvin keskeinen ja laaja käsite sekä Uudessa että Vanhassa testamentissa. Mm. Sananlaskujen kirja puhuu paljon Herran pelosta, esim. Sananl. 14:27: "Herran pelko on elämän lähde, se ohjaa ohi kuoleman loukkujen." Sananlaskussa 9: 10 sanotaan: "Herran pelko on viisauden alku. Pyhän tunteminen on ymmärryksen perusta." Voinemme tulkita näitä sananlaskuja niin, että Herran pelko on oikeastaan sama kuin elämäntutkimus. Jos meillä on oikea Herran pelko, ymmärrämme, mikä on Jumalan tahto meihin ja meidän elämäämme nähden ja saamme paljon sellaista viisautta, mitä emme pelkän järkemme avulla saa. Saarnaajan kirjan kirjoittaja päättää ihmiselämän tarkastelun seuraavasti: "Tässä on lopputulos kaikesta, mitä nyt on kuultu: pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä. Tämä koskee jokaista ihmistä. Jumala vaatii tuomiolle kaikista salatuistakin teoista, niin hyvistä kuin pahoista" (Saarn.12:13,14).

Uudessa testamentissa on runsaasti kehotuksia jumalanpelkoon. Pietari kehottaa kristittyjä pyhittymään ja elämään jumalanpelossa vedoten siihen, että Jumala on pyhä: "Niin kuin hän, joka teidät on kutsunut, on pyhä, niin tulkaa tekin pyhiksi kaikessa mitä teette. Onhan kirjoitettu: 'Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä.' Ja jos kerran te rukouksellanne kutsutte Isäksi häntä, joka puolueettomasti tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin eläkää jumalanpelossa tämä muukalaisuutenne aika" (1.Piet.1:15-17). Paavali kehottaa samoin Jumalan lupauksiin vedoten (2.Kor.

7:1). Heprealaiskirjeessä (12:28) kehoitetaan kiittämään Jumalaa palvelemaan häntä "kunnioituksen ja pyhän pelon tuntein" (UT 1938: "pyhällä arkuudella ja pelolla").

Jumalan pelko on siis Raamatun mukaan asia, jonka tulisi leimata kristityn koko elämää ja jumalasuhdetta. Iso Raamatun tietosanakirja tiivistääkin (s. v. "Jumalan pelko"): "Jumalan pelko on kaiken oikean jumalasuhteen tuntomerkki." Sananlaskujen kirja yhdistää viisauden ja Herran pelon (Sananl.2:1-6). Mooses lausuu puhuessaan israelilaisille, 5.Moos.10: 12, 13, paitsi kehotuksen pelätä Jumalaa myös sen mitä Jumalan pelkoon kuuluu: "Kuulkaa siis, israelilaiset! Herra, teidän Jumalanne, ei vaadi teiltä muuta kuin sen, että pelkätte häntä, että aina vaellatte hänen teitään, että rakastatte häntä ja palvelette häntä koko sydämeistanne ja koko sielustanne ja että tarkoin noudatatte hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka minä teille annan. Kun tämän teette, te menestytte."

Jumalan pelko on oikeastaan ensimmäisen käskyn noudattamista, sitä että kunnioitetaan Jumalaa Jumalana, että hän on ensimmäinen elämässämme, että meillä ei ole epäjumalia ja että noudatamme hänen sanaansa. Psalmin 86 kirjoittaja pyytääkin (86: 11): "Herra, neuvo minulle tiesi, että noudattaisin sinun totuuttasi. Paina sydämeeni syvälle pyhä pelko nimeäsi kohtaan." Hyvin keskeisesti Herran pelkoon liittyy Raamatossa Jumalan Sanan kunnioitus ja sen noudattaminen (ks. esim. edellä 5.Moos.10: 13; Saarn.12:13; Ps.119:1-12; Joh.15:10; 2.Piet.1:19; 1. Joh.2:3-6). Jumala lupaa: "Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä" (Jes. 66:2, VT 1933). Raamattu kansalle -yhdistyksen käännöksen mukaan: "Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särkynyt henki ja joka vapisee minun sanani edessä."

Herran pelkoon kuuluu synnin karttaminen ja vihaaminen. Sananlaskussa 8:13 sanotaan: "Joka Herraa pelkää, vihaa kaikkea pahaa." Edellinen kirkkoraamattu antaa oikeastaan määritelmän: "Herran pelko on pahan vihaamista." Voidaan sanoa, että vain Herran pelko pitää erossa pahasta. Heprean pelätä -sanaa vastaava verbi merkitsee myös 'kunnioittaa' (vrt. esim. Ps.55:20 vuosien 1938 ja 1992 käännöksissä).

Jatkuu

NAR -kultti ja Joh. luku 22

New Apostolic Reformation (NAR) -liike edistää uutta Raamatun ”käännöstä”, jonka tekijä sanoo Jeesuksen vielä antavan hänelle Johanneksen evankeliumiin lisättäväksi luvun 22 ...

Juhani Aitoma

Vuoden 2108 kesällä Sydneyssa, Australiassa, Jubilee Church -srk:ssa (<https://www.jubilee.org.au>) pidetyssä tilaisuudessa NAR -liikkeen apostoli Brian Simmons opetti rukouksesta. Jubilee Church on yksi NAR -liikkeen ”apostolisia keskuksia” maailmassa. Simmons kehotti kuulijoita rukoilemaan, ei vain voimaa toimia ”yliluonnollisessa” ja ”taivaan tulesta”, vaan että he saisivat ”kristuksen merkin” otsaansa ja käsivarsiinsa. Simmons rukoili erityisesti, että tämä ”sinetti” merkittäisiin ”otsaamme”.

Simmons on yksi merkittävä hahmo NAR -kultissa, jonka vaikutusvaltaan tavalla ja toisella kuuluvat käytännöllisesti katsoen kaikki merkittävät karismaattisen liikkeen profeetat, apostolit, parantajat ja julistajat, myös Suomessa. Simmons on myös raamatunkäännöksen ”The Passion Translation” tekijä. Ko käännös on muokattu erityisesti NAR -kultin tarpeisiin. Simmons väittää saaneensa suoraa ohjausta, ilmestystä ja apua Jumalalta raamattunsa käännöstyöhön. Tämän väännöksen leviämistä edesauttavat mm sellaiset kristilliset kultit kuin Hillsong -liike ja Kaliforniassa päämajaansa pitävä Bill Johnsonin Bethel srk.

Tri Michael Brown tuli tunnetuksi ns Pensacolan ”herätyksessä”, joka alkoi Toronton ”herätyksen” vanavedessä vuonna 1995. Hän sanoo Simmons in ”rakastavan suuresti (Jumalan) sanaa, hän on jumalaapelkäävä mies... ja on omistanut aikaansa raamatunkäännöstyölle enemmän mitä useimmat ihmiset maailmassa milloinkaan.” Monet suomalaiset helluntai-/karismaattisen liikkeen aktiivit pitävät Brownia ”terveenä karismaatikkona”. Brown hyväksyy NAR -kultin ja on myös ollut puhumassa mm edellä mainitussa Jubilee Church srk:ssa. Hänen kirjojaan on suomennettu ja niitä myydään kristillisissä kirja-kaupoissa ja seurakuntien kirjamyynneissä. Brownin mukaan Simmons in käännös on ”intohimoinen, elävä ja kaunis”. Muutama uskossaan terveempi karismaatikko on kuitenkin uskaltanut arvostelemaan Simmons in väännöstä, mm. Andrew Wilson (https://thinktheology.co.uk/blog/article/whats_wr

ong_with_the_passion_translation). Karismaattisena kristittynä hän kuitenkin pehmentää arvioitaan.

Teosta ei pitäisi kutsua ”käännökseksi” sillä se on vain parafraasi, eli Raamattua mukaileva, omin sano in kerrottu väännös, joita enemmän on tehty muitakin, esim Eugene Petersonin ”The Message Bible” ja Jehovan Todistajien ”Uuden maailman käännös”. Tekijä ja NAR -kultti kuvaavat sitä kuitenkin harhaanjohtavasti ”käännökseksi”. The Passion -sivulla netissä raamatunväännöstä suosittelee mm Hillsong -kultin toinen ”pääjohtaja” Bobbie Houston (<https://www.thepassiontranslation.com>). Käännöksen sanotaan ilmaisevan ”Jumalan tulisen sydämen rakkauden tälle sukupolvelle” ja ”käännös auttaa sinua kohtaamaan Jumalan sydämen ja löytämään mitä hän on varannut elämäsi varten”. The Passion suosittelee joita ovat myös mm. Bill Johnson (Bethel Church -johtaja), Cal Pierce (Healing Rooms -perustaja), Chuck Pierce (NAR -kultin ehkä tärkein profeetta), ym. karismaattisen liikkeen ”kiintotähdet”.

Kaikkein harhaoppisinta ja älyttömintä Simmonsilta ja hänen väännöksensä suosittelee joita on väite, että Johanneksen evankeliumista puuttuu yksi luku! Lukuja on nyt 21 mutta Jumalalla olisi vielä luku 22 julkaisematta! Tämän harhaoppisen väitteen Simmons esitti karismaattisten suosimassa Sid Roth'in ”It's Supernatural” TV -ohjelmassa. Myös em. Michael Brown suosittelee Sid Rothin ohjelmaa. Sid Rothin edustamaa harhaa edistää ja esittää myös suomalainen TV7 nimellä ”Yliluonnollista” (<http://www.tv7.fi/vod/series/71/>).

Ohjelmassa Simmons kertoi käynnistään "taivaan kirjastossa", jossa oli lukematon määrä kirjoja. Hän tapasi siellä Jeesuksen, joka sanoi hänelle: "En voi antaa tätä kirjaa (luku 22) sinulle, koska et ole vielä valmis mutta lupaan, että haen sinut takaisin eräänä päivänä ja annan sinulle tämän kirjan." Simmonsin mukaan tämän - vielä maailmalle (ja Jumalan Sanalle) tuntematon - Johanneksen evankeliumin luku 22 tulee saamaan aikaan herätyksen kaikissa kansakunnissa ja Jeesuksen nimi tulee tunnetuksi kaikkialla maailmassa. Nykyinen Raamattumme on siis pahoin puutteellinen, koska siitä puuttuu tämä luku! Näin meille sanotaan NAR -kultin ja karismaattisen liikkeen kautta.

Harhaanjohtavaa on myös Simmonsin väite, että hänen käyttämänsä aramealaiset, heprealaiset ym. lähteet antavat muita tarkemman kuvan siitä mitä Raamattu alunperin tarkoittaa. Periaatteessa kaikki raamatuntuntijat ja etenkin sen kääntäjät tietävät kuitenkin, että vanhimmat ja tarkimmat käytössä olevat lähteet ovat kreikankielisiä. Kuten monet The Passion arvioijat sanovat, Simmons ei hallitse arameaakaan.

Nykyinen kristillisyys on paljolti jo ns. "jälki-kristillisyyttä", jossa kristillisyyttä edustaa lähinnä vain nimi. Kristilliset sanonnat ja muodot ovat olemassa mutta niiden merkitys on usein kateissa. Voimakkaat tuntemukset ja kokemukset tulkitaan Jumalan läsnäoloksi, eikä sielun toimintaa osata erottaa Jumalan Pyhän Hengen työstä. Näin olemme tulleet siihen pisteeseen, josta Raamattu sanoo "heissä on jumalisuuden ulkokuori mutta he kieltävät sen voiman", (2Tiit.3:5). Kun evankeliumia eikä sen voimaa ymmärretä oikein, katoaa myös raamatullinen jumalanpelko ja ihminen uskaltaa tehdä kaikenlaista "konnuutta" käyttäen hyväkseen Jumalan nimeä.

Jumalan voima on evankeliumi, ei ihmisten tuntemat "voiman" tunteet ja kokemukset. Jumalan voima ihmisessä saa hänet tuntemaan itsensä aina heikommaksi ja syntisemmäksi sen tähden, että katse kohdistuisi lisääntyvästi Kristukseen, ei omaan minään eikä muihinkaan ihmisiin. Tämä on koko elämänaikainen läksy kristitylle. Koska se ei ole omalle langenneelle "lihalle" helppoa eikä kivaa, monet hylkäävät tämän Jumalan tien ja "kieltävät sen voiman", eivätkä alistu sen alle.

Ne, jotka haluavat tietää enemmän Simmonsista ja "The Passion Translation" -väännöksestä voivat tutustua asiaan mm seuraavista eng.kiel. linkeistä:

<http://themelios.thegospelcoalition.org/article/burning-scripture-with-passion-a-review-of-the-psalms-passion-translation>

<http://www.spiritoferror.org/2013/04/a-new-nar-bible-the-passion-translation/3014>

<https://www.alisachilders.com/blog/heres-why-christians-should-be-concerned-about-the-passion-translation-of-the-bible>

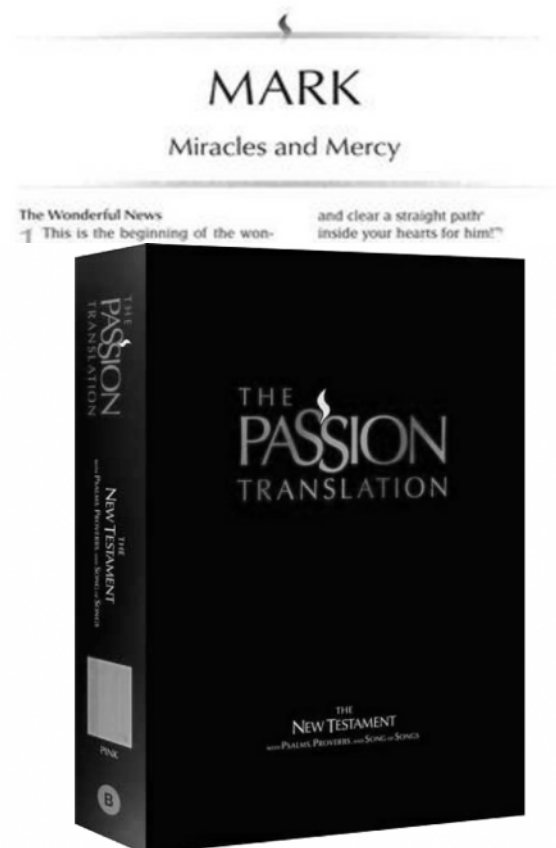
<https://www.gotquestions.org/Passion-Translation.html>

<http://www.piratechristian.com/messedupchurch/2016/2/whats-wrong-with-the-passion-translation-its-the-messed-up-bible>

<http://www.lionelwindsor.net/2017/11/09/passion-translation-romans/>

The Passion käyttää karismaattisen liikkeen sanastoa ja merkityksiä, tässä "tuli" ja "ihmeet" yhdistettyinä Psalmien kirjaan ja Markuksen evank.:iin. HUOM! Raamatussa tuli liittyy Jumalan tuomioon, ei PH:n siunauksiin t. "voiteluun" kuten karismaattiset väittävät ...

Vedenpaisumus ja tiede

1Moos.7:6,11: "Nooa oli kuudensadan vuoden vanha, kun vedenpaisumus tuli maan päälle... Ja sinä vuonna, jona Nooa oli kuudensadan vuoden vanha, sen toisena kuukautena, kuukauden seitsemäntenätoista päivänä, sinä päivänä puhkesivat kaikki suuren syvyyden lähteet, ja taivaan akkunat aukenivat..."

1.Moos.8:2 "Ja syvyyden lähteet ja taivaan akkunat sulkeutuivat, ja sade taivaasta taukosi."

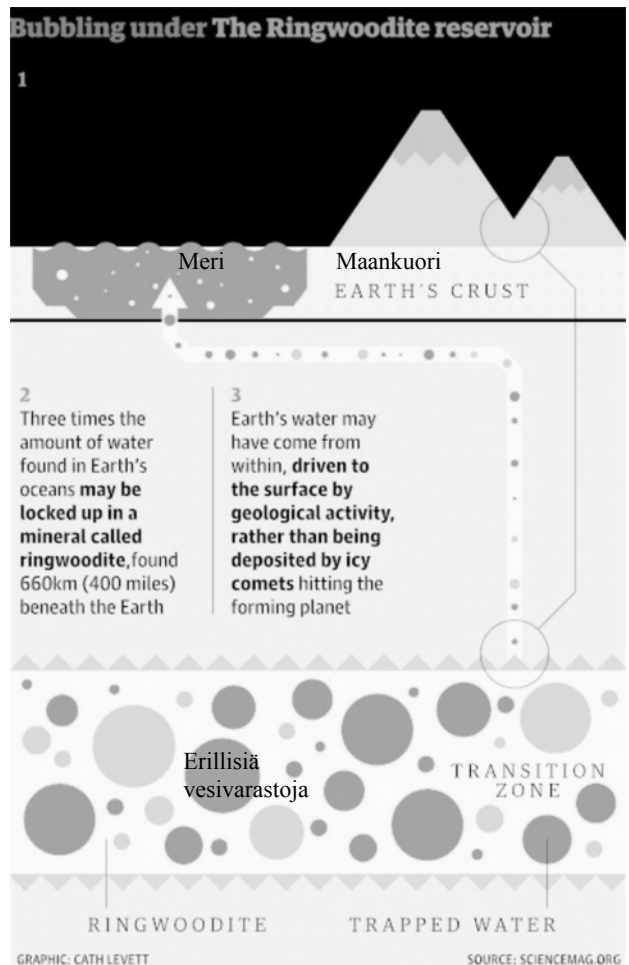
Lähde: Tieteen Kuvalehti (2018)

Syvällä Maan sisuksissa syntyy timantteja, jotka sieppaavat sisäänsä vesipisaroita. Yllättävä löytö kertoo, että Maan vaipassa on vetinen vyöhyke. Kun yhdysvaltalais-kanadalais-kiinalainen geologiryhmä viime kesänä tutki Etelä-Afrikasta, Brasiliasta ja Kiinasta löydettyjä timantteja, niistä löytyi yllättävä aineosa. Niissä oli vettä ja vielä sellaisessa muodossa, jota ei ole uskottu voivan esiintyä muualla kuin laboratoriossa. Aine on saanut nimen jää VII. Se syntyy, kun vesi kiteytyy suhteellisen viileässä lämpötilassa. Satojen kilometrien syvyydessä maan vaipassa, missä timantit syntyvät, on siis vyöhyke, jossa on vettä. Kaikkiaan vettä voi olla monta kertaa enemmän kuin valtamerissä. Tutkijat uskovat, että Maan sisuksien vesiesiintymät ovat osa veden kiertokulkua maapallolla. Ne voivat selittää muun muassa sen, että lähes kaikkina kausina maapallon menneisyydessä valtamerissä on ollut suunnilleen sama määrä vettä.

Lähde: Science magazine (2018)

Yhdysvaltalaiset tutkijat ovat löytäneet timantin sisältä merkkejä siitä, että Maan vaipassa jopa yli 600 kilometrin syvyydessä saattaa virrata vapaana nestemäistä vettä. Nevadan yliopiston tutkijat ovat löytäneet maanpinnalle nousseen timantin sisältä merkkejä merkkejä harvinaisesta kiteytyneestä veden olomuodosta nimeltään "jää VII". ... Jopa yli 80 prosenttia maapallon massasta on sen vaipassa ytimen ja kuoren välissä. Vaipassa on muun muassa rautaa, alumiinia ja kalسيومia - ja ilmeisesti myös vettä. Jää VII on veden olomuoto, jota ei ole tiedetty esiintyvän luonnostaan maapallolla. Sitä on onnistuttu luomaan vain laboratoriossa erittäin voimakkaan paineen alaisena. Jää VII on noin puolitoista kertaa niin tiivistä kuin tavallinen jää, joita on esimerkiksi jääpaloissa. Myös sen kiderakenne on erilainen. Tavallisessa jäässä, eli jää I:ssä, happiatomit järjestäytyvät kuusikulmaiseen muotoon, mutta jää VII:ssä ne järjestäytyvät kuution muotoon, Tschauner valottaa Los Angeles Times -lehdessä. Tschauner sanoo tiedotteessa, että timanteista

löytynyt jää VII on kiinteässä muodossa, mutta kun timantit ovat olleet Maan vaipassa, se on ollut nestemäisenä. Tutkimus kertoo Tschaunerin mukaan siitä, että Maan vaipassa on vettä nestemäisessä muodossa.

Ylh.: The Guardian -lehti: Maanalaisessa "meressä" voi olla kolme kertaa se määrä vettä mitä on merissä maan pinnalla ... Alakuva: Vesi on varastoitunut "ringwoodite" nimellä nimettyyn mineraaliin n 660 km syvyydessä ...

Ylpeys on perussynti

Luku kirjasta "Sureeko Suomi Jumalan mielen mukaan", M. Rosendal, 1891

"Luuletkos että Kaikkivaltias pelkää sinua rangaista, ja käydä oikeudelle kanssas?" Job.22:4.

Ylpeys on turmeltuneen ihmisen perussynti. Sentähden ei kukaan luonnostaan ole altis kuulemaan semmoista puhetta, joka paljastaa hänen rikoksensa ja nuhtelee häntä synnistä. Jollei Jumalan Henki saa häntä nöyryyttää, niin karttaa, vihaa hän jokaista, joka uskaltaa hänelle tuohon tapaan puhua. Hän kuuntelee kernaammin imartelijan halpaa kiitosta, vaikka hän ylenkatsoo häntä ja tietää hänen valehtelevan, kuin totuuden vakaita sanoja, jos nämä vain jollain tavoin loukkaavat hänen itserakkauttaan. Miten käsittämätön on synnin syvyys! Ja semmoiset kuin yksityiset, ovat kansatkin.

Kuinka monesti on meidänkin isänmaan alttarilla suitsutettu ylpeyden epäjumalalle! – Miten oudolta kuuluisi esim. noissa riemastuneissa laulu- ja soittojuhlissa, joita Suomessa viime aikoina on niin paljon vietetty, puhe tällainen: ei ole aika riemuten laulella, kun olemme syntiä tehneet Herran edessä, tunnustakaamme itsemme syyllisiksi ja vuodattakaamme katumuksen kyyneleitä? Miltei mielipuolena pidettäisiin semmoista puhujaa, eikä hän saisi monta sanaa sanotuksi, ennenkuin "juhlavieraat" kilvan hänen keskeyttäisivät. Miksi? Sentähdenkö, että hän puhuisi perättömiä, viskaisi valheellisia syytöksiä kuulijakuntansa silmiin? Ei, vaan sentähden, että hän lausuisi masentavan totuuden, jota ei ylpeys siedä kuulla.

Kirkossa sopii vanhan tavan vuoksi joskus julki jumalattomankin huulin tunnustaa: "me olemme syntiä tehneet isäimme kanssa", vaan niin ajattelee suruton maailma – ei semmoinen mieli saa häiritä iloamme, kun isänmaan rakkaus saa sydämmemme sykkimään ja kanteleemme soimaan. Ja mitä pahaa on Suomen kansa tehnyt, mitä syytä katumukseen sillä on? Katukoon se, joka on rikkonut. Suomi ei ole rikkonut! Tähän tapaan ajattelevat tämän maailman suruttomat lapset. He ovat unohtaneet, että kansankin tila, sen pyrinnot ja riennot ovat arvosteltavat Jumalan, eikä ihmisten mielen mukaan.

"Te tullette vihattavaksi kaikilta minun nimeni tähden" ennusti ristin Herra opetuslapsilleen. Kaikkina aikoina ovat nämä sanat toteutuneet. Sentähden onkin tuo suolainen totuus outo vieras maan päällä. Koettaen puolustaa itseään jos millaisilla tekosyillä, pukeutui kristittyjen saarna tuon tuostakin maailmaa miellyttävään pukuun, jotta se ei herättäisi vihaa. Jos se riisui yltään tuon kirjavan puvun, joutui se aina sorron ja vainon alaiseksi. Mutta ihmispelko poistaa jumalapelton, ja se kansa, joka ei pelkää Jumalaa, on suuressa vaarassa. Ken uskaltaa esiintyä todistamaan: Suomen kansaan tuo viittaus ei sovellu? Eikö meidän päinvastoin täydy myöntää, että parannussaarna monessa paikoin on miltei kokonaan vaiennut, että maailman ystävyys ja ihmispelko on poistanut jumalapelton? Eikä koske tämä surkea totuus ainoastaan paimenviran edustajia: se soveltuu valitettavasti arveluttavan yleisesti sanan kuulijoihinkin - niihinkin, joille Jesus on rakas ja jotka tahtovat olla Hänen tosi opetuslapsiaan.

Herramme vakuuttaa: "joka minun tunnustaa ihmisten edessä, sen tunnustan myös minä minun Isäni edessä, joka on taivaissa, mutta joka minun kieltää ihmisten edessä, hänen minä myös kiellän Isäni edessä." Ken meistä rohkenee väittää noudattaneensa tämän painavan kehotuksen? Ja kuitenkin siitä riippuu niin äärettömän paljo! Mutta kun "suola näin on menettänyt makunsa" niin on meitä uhkaamassa Jumalan sanan ennustus. Se kuuluu: "aika on että tuomion pitää Jumalan huoneesta alkaman. Mutta jos se ensin meistä alkaa, minkä lopun ne saavat, jotka eivät Jumalan evankeliumia usko?" Niin, millainen on loppu oleva?

...
Pieni on enää niiden luku, jotka ihmisiä pelkäämättä uskaltavat saarnata parannusta niin, kuin Herran sana ja esimerkki sitä saarnaamaan vaativat. Ovatko nuo harvat kestävätkä taistelussaan ajanhenkeä vastaan vai onko heidänkin ääni vaikeneva? Jos niin kävisi, jos kaikki suola menettäisi makunsa, niin yhteiskunta mätänisi. Silloin toteuisi meille tuomioksi tämän Herran ennustus: "missä raato on, siihen kotkat kokoontuvat." – "Herra armahda meitä, sillä me olemme sangen viheliäisiksi tulleet!"

Ihmisen ja silloisen ihmiskunnan ylpeyden eräs saavutus, Baabelin torni: Pieter Bruegel the Elder - 1563

Rajapuomin lähetessä

Rovasti Per-Olof Malk

(Kirjoitettu 5.12.2016)

Olen tänä syksynä ollut sairaalassa. Korkeassa kuumeessa oli paha olla. Muistan kuinka yöhoitaja kävi hämärässä huoneessa vaihtamassa suoneen annettavien lääkkeiden muovipulloja. Öisin mietin lähtöäni. Kova tie se on, mutta lähtöni aika ei ollut vielä tullut. Kukaan ei tiedä, milloin se tulee. Tutummaksi tie tällaisissa elämän vaiheissa kuitenkin käy. Ympäristö puomin lähellä on hämärä kuin öinen sairaalahuone, yksityiskohtia ei siellä näe. Mutta tuon tien laidoilla näyttää olevan samaa tietä aiemmin kulkeneiden pois heittämää omaisuutta: omavanhurskautta ja ulkokultaisuutta, omatekoista kristillisyyttä, julkisivukristillisyyttä. Sellaisesta on täällä luovuttu kun on nähty, ettei mikään näennäinen ja itse tehty auta.

Ulkonainen kuva, jonka itsestämme annamme, on hyödytön tällä tiellä ja puomilla, kun tosi on kyseessä. Tällä tiellä ihminen on läpinäkyvä. Itse tehdyt ja ylläpidetyt kulissimme ovat kuin lasia. Siksi kai tien varrelta löytyy pois heitettyä rukouselämää, sellaista, josta muille kerrottiin, mutta jota ei ollut olemassa. Tien varrella on uskovaisten sammunutta sielullista intoa ja uskoakin, jota oli itse ylläpidetty esillä, jotta muut sen olisivat nähneet. Hengellisesti kovin kylminä ja voimattomina on viimeiset askeleet tällä tiellä otettu. Minulle ikään kuin näytettiin paikkaa, jossa Martti Lutherin sanottiin katselleen rajapuomille päin ja hiljaa, kuin itsekseen puhuen, oli lausunut, että hän on täällä pelkkä kerjäläinen. Suuren kivenlohkareen vieressä näytettiin paikka, jossa katolinen kardinaali de Rohan-Chabot ennen rajanylitystä oli lapsen lailla itkien sopertanut: "Minä en ole mitään, en mitään, olen vähemmän kuin en mitään!"

Aivan kardinaalin tunnustuspaikan vieressä on tien laidalla paikka, jossa John Calvin lausui viimeiset sanansa: "Vaikka Jumala ruhjoo minua, olen luottavainen." Merkillinen uskon lepo vaivatulla miehellä tällä pimeällä tiellä! Kiinassa lähetystyön uranuurtajana palvellut ja maailmassa kuuluisaksi tullut Hudson Taylor oli tällä vaikeakulkuisella tiellä lopulta kaatunut ja hänen oli kuultu sanovan: "Olen niin voimaton. En pysty lukemaan Raamattua. En jaksa

edes rukoilla. Voin vain maata tässä Jumalan käsivarsilla kuin pieni lapsi ja luottaa häneen." Charles Wesleylle rajapuomi nostettiin keväällä 1791. Kolme vuotta sitä ennen hän oli jo kulkenut tätä kivistä tietä aika lähelle puomia ja silloin hän kirjoitti: "Kuka pelastaa syntisen madon sen äärimmäisen heikkouden aikana? Jeesus, sinä olet minun ainoa toivoni." Pyhityksestä hän ei puhunut mitään.

Mitä tämä tie ja nämä tienvieret ovatkaan nähneet vuosisatojen kuluessa! Eräässä paikassa oli matala kivi, jolle ranskalainen matemaatikko Blaise Pascal oli polvistunut ja rukoillut: "Jumalani. Älä hylkää minua!" Vähän edempänä oli paikka, jossa Leipzigin yliopiston teologian professori, filosofi ja saksalaisten virsien runoilija Christian F. Gellert ennen kuolemaansa oli pyytänyt: "Toistakaa minulle vain nimeä Jeesus." Siihen nimeen oli professorin kaikki viisaus ja toivo kiteytynyt. Aivan Gellertin paikan vieressä on kivi, jonka luona baptistien lähetysseuran Englantiin perustanut Andrew Fuller oli viimeisinä sanoinaan lausunut. Hänen kuultiin sanovan: "Olen suuri syntinen. Jos pelastun, se tapahtuu vain Jumalan suuren armon tähden... armon tähden."

Kuinka monet ovatkaan tämän tien lopussa tulleet samoihin ajatuksiin! Ennen rajapuomia on kivikkoisella tiellä notkelma, jossa on vielä hämärämpää kuin muualla. Notkon pohjalla on tien vieressä kivi, jonka

luona profeetta Jesajan sanotaan ahdistuneena seisseen ja huutaneen kovalla äänellä kadotuksen tuskia tuntien: "Voi minua, minä hukun!" Hän ei kuitenkaan hukkunut vaan hän oli päässyt palaamaan notkosta vielä takaisin työhönsä. Samalla tavalla jotkut toisetkin ovat täältä vielä päässet takaisin jatkamaan elämää.

Paljon oli tien varressa pois heitettyä kristillisyyttä, jota kulkijat olivat tähän asti ylläpitäneet. Oli paljon toimintaa, joka oli antanut luottamusta, oli valheita, joita vakuuttavasti kertomalla oli selvitty tänne saakka. Tien varret olivat täynnä ihmisten tekoja, joukossa myös mitä kuuluisimpien ihmisten suurenmoisimpia tekoja, joita ihmiset olivat ihastelleet ja kiitelleet. Erityisesti notkon kohdalla oli paikka, jossa lukuisista suurenmoisista hengellisistä kokemuksista ja tunteista oli luovuttu. Jumalan pyhyys oli aavistuksenomaisesti alkanut kirkastua. Oli tajuttu, että kivenheiton päässä olevalla rajapuomilla ei kysytä tunteista ja kokemuksista mitään. Kysymykset rajalla koskevat aivan muita asioita.

Minulle kerrottiin, että kaikki eivät kuitenkaan olleet kaikesta luopuneet. Suuri osa puomia kohti vaeltavista oli kulkenut kivikkoista tietä hämärässä suurtenkin tekojen ja ansioitten kanssa niistä kiinni pitäen ja niihin toivonsa pannen. Jotkut olivat laskeskelleet, kuinka paljon he elämänsä aikana olivat antaneet varoja lähetystyölle, toiset olivat laskeneet, kuinka monta vuotta he elämästään olivat antaneet lähetystyöhön tai muuhun Herran työhön, toiset olivat muistelleet, miten monta ihmistä he olivat johtaneet uskoon, joku oli pitänyt niistä kirjaakin, ja muutamat olivat laskeneet, kuinka paljon kuulijoita heidän kokouksissaan oli yhteensä ollut heidän elämänsä aikana. Luvut ja teot antoivat heille rohkeutta kulkea puomille.

Mutta paljon oli hyviä tekoja ja muita kantamuksia myös heitettyinä tien varteen. Maailmassa niistä oli vuosien ajan saatu ihmisiltä kiitosta. Minäkin tyhjensin oman sydämeni, koska puomi ei ollut kaukana ja sen merkitys kävi selväksi. Saatoin yhtyä joidenkin edellä kulkeneiden sanoihin täydestä sydämestäni, kuten Andrew Fullerin viimeisiin sanoihin: "Olen suuri syntinen. Jos pelastun, se tapahtuu vain Jumalan suuren armon tähden... armon tähden."

Sain kuitenkin palata takaisin, kuten jotkut toisetkin ovat saaneet. Mutta puomin lähellä kuultu ja nähty jäi mieleen. Ymmärsin hyvin saksalaisen Christian F. Gellert pyynnön: "Toistakaa minulle vain nimeä Jeesus." Sen tahtoisin itsekin tehdä ja sitä nimeä Sinulle toistaa. Muuta kerrottavaa minulla ei nyt ole. Useat Raamatun kohdat kyllä osoittautuivat todeksi tiellä ennen puomia. Yksi niistä on seuraava Paavalin arvio

tarpeettomista ja tarpeellisista asioista. Hän kirjoitti: "Pidän todella sitä kaikkea pelkkänä tappiona, sillä Herrani Kristuksen Jeesuksen tunteminen on minulle arvokkaampaa kuin mikään muu. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken, olen heittänyt kaiken roskana pois, jotta voitaisin omakseni Kristuksen ja jotta kävisi ilmi, että kuulun hänelle. Näin minulla ei enää ole mitään omaa, lain noudattamiseen perustuvaa vanhurskautta, vaan se vanhurskaus, jonka perustana on usko Kristukseen ja jonka Jumala antaa sille, joka uskoo."

Paavali oli syvälinen kristitty. Hän tiesi minkälainen Jumala on ja minkälaista on astua kaikkietävän Jumalan eteen. Siksi kai hän oli heittänyt kaiken monen mielestä arvokkaan roskana pois. Hän oli jo eläessään, hyvissä ajoin ennen puomille tuloa, luopunut hyvistä kantamuksistaan. On niin autuasta, että Kristus riittää. Siksi: Toistakaa minullekin vain nimeä Jeesus.

Kristuksen kuva

Kirjasta Katse Öljymäeltä, Juhani Aitomaa

Kesarean piispa Eusebius julkatoi paheksuntansa, kun Konstantinuksen tytär, Constantia Augusta, pyysi itselleen Jeesuksen muotokuvaa. Piispa vetosi Jumalan lakiin, jossa kuvan tekeminen kielletään. "Mainitsitte kirjeessänne myös jostakin oletetusta Kristuksen kuvasta ja toivoitte, että lähettäisin kuvan teille. Millainen on se kapine, johon viittaatte Kristuksen kuvana? Millaista Kristuksen kuvaa te etsitte? Onko se tosi ja väärentämätön kuva hänen jumalallisesta luonnostaan, vai kuva siitä, kun hän meidän tähtemme otti palvelijan (ihmisen) muodon? Varmaankin etsitte hänen kuvaansa palvelijana, kun hän tuli lihaan meidän tähtemme. Kuinka kukaan voi maalata niin saavuttamatonta. He (pakanauskonnoissa) tekevät sellaisia epäjumalankuvia, kun he haluavat saada aikaan kuvan jumalasta sellaisena, kuin he ajattelevat jumalan olevan, tai kuten he toisinaan sanovat, jonkun sankarin tai vastaavan. Varmaankin, jopa te olette samaa mieltä kanssani, että sellainen käytäntö on meille laittomuus. Eivätkö sellaiset kapistukset ole kiellettyjä kaikissa maailman kirkoissa? Kerran eräs nainen toi minulle kuvan kahdesta miehestä ja nainen sanoi niiden esittävän Paavalia ja Vapahtajaa. Otin kuvan pois häneltä, sillä ajattelin olevan epäsovivaa näytellä sellaista kuvaa muille, muuten muistutamme epäjumalanpalvelijoita, jotka kantavat jumalaansa kuvana. Huomautan, että Paavali ohjaa meitä pois siitä, mikä on lihanmielisyyttä; sillä hän sanoo meille, että vaikka he tunsivat Kristuksen lihan mukaan, silti nyt hänet tunnetaan ei-lihassa." (Eusebius: Letter to Constantia).

Isä antaa Pyhän Hengen

Luuk.11:13

Juhani Aitomaa

Artikkelin taustana on Kristus -juhlassa Laukaalla 5.8.2018 pidetty luento

Osa 2

Mutta eikä Apostolien teoissa opeteta toista siunausta?

Apt. 8 luku kuvaa kuinka seurakunta hajaantui vainon tähden. Samalla evankeliumin vaikutusalue laajeni. Filippus tavataan Samariassa, jossa hän ”saarnasi heille Kristusta” (j.5). Jakeen 6 maininta, että samarialaiset ”ottivat yksimielisesti vaarin” Filippuksen puheesta tarkoittaa, että he kuuntelivat ja pohtivat asiaa tarkoin. Mutta eikö Apt 8:12-18 osoita, että PH saadaan kätten päälle panemisen kautta: ”Mutta kun he nyt uskoivat Filippusta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset. Ja Simon itsekin uskoi, ja kasteen saatuaan hän pysytteli Filippuksen seurassa; ja nähdessään ihmeitä ja suuria, voimallisia tekoja hän hämmästy. Mutta kun apostolit, jotka olivat Jerusalemissa, kuulivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan, lähettivät he heidän tykönsä Pietarin ja Johanneksen. Ja tultuaan sinne nämä rukoilivat heidän edestänsä, että he saisivat Pyhän Hengen; sillä hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut Herran Jeesuksen nimeen. Silloin he panivat kätensä heidän päällensä, ja he saivat Pyhän Hengen. Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, toi hän heille rahaa...”

Aluksi on tärkeää tietää keitä samarialaiset olivat. He olivat ”sekakansaa”, jota juutalaiset halveksivat. Assyrialaiset olivat aikanaan tuoneet alueelle väkeä muilta laajan valtakuntansa alueilta ja tuolloin juutalaiset avioliittojen kautta olivat sekoittuneet muihin kansoihin. Juutalaisessa uskonnossa ja perinteessä samarialaiset muistuttivat assyrialaisista valloittajista ja pakkosiirtolaisuuden ahdistuksista. Samarialaiset olivat tavallaan sijaiskärsijöitä saaden juutalaisten epäluulon ja vihankin päälleen. Osapuolten välillä vallitsi myös molemmin puolinen kiusanteon mieli ja katkeruus.

Juutalaisten pääsiäisajan määrittämisessä oli tärkeää, että kun uusi kuu havaittiin ja Sanhedrin antoi siitä tiedon, tieto piti mahdollisimman pian levittää eteenpäin kaikkiin juutalaisiin yhteisöihin. Tapana oli sytyttää Öljymäelle merkkituli, jonka jälkeen näitä tulia syttyi muiden tarkoitukseen valittujen kukkuloiden laelle ja tieto kiiri kaikkialle maahan ja myös rajojen ulkopuolelle. Israelin ulkopuolella asuvat ja etenkin ne juutalaiset, jotka olivat Babylonian suunnalla, saivat tiedon samalla tavoin. Muistamme, että merkkitulia on käytetty Suomessakin viestintään. Kun abib-kuun alku oli näin määrätty, juutalaiset tiesivät pääsiäisjuhlan tarkan ajankohdan. Mutta haittana oli samarialaisten kiusanteko. Samarian kukkuloille sytyteltiin merkkitulia väärään aikaan tarkoituksella sekoittaa juutalaisten viestintäjärjestelmä. Siinä onnistuttiin niin hyvin, että merkkitulet korvattiin lihasvoimalla ja perustettiin viestinviejäverkosto.

Asiayhteys ja Raamatun kokonaiskuva PH:n tehtävästä ei anna lupaa opettaa, että samarialaiset tulivat ensin uskoon ja sen jälkeen saivat Pyhän Hengen ”toisen siunauksen”. Ne, jotka uskovat Kristukseen saavat

Pyhän Hengen uskoessaan, koska Hän synnyttää meissä uskon synnin sovituksen ja todistaa Kristuksesta. Pyhä Henki ei ole Kristuksesta eikä yhdestä Jumalasta erillinen jumala, vaan "Isän" ja "Kristuksen" Henki kuten Raamattu tätä yhteyttä kuvaa. Liioin ei pidä opettaa, että Pyhä Henki tuli samarialaisiin koska apostolit siunasivat heitä, ikään kuin asia olisi riippunut apostoleista. Kyllä Pyhä Henki oli niissä, jotka jo uskoivat syntinsä anteeksisaamiseen Kristuksen kautta. Julistiko Filippus kaiken mitä evankeliumi on ja tarvittiinko apostolit vielä täydentämään samarialaisten ymmärrystä? Sitäkin on spekuloitu.

Yhteydessä noita Simoniin raamatunkohta painottaa, että Pyhän Hengen saamisessa ei liioin ole kyse mistään eikä minkäänlaisesta magiasta, okkulttisesta käytännöstä, loitsuamisesta tai transsitiloista. Ei ole hyvä käytäntö järjestää Pyhän Hengen odottamis- ja saamistilaisuuksia, joissa Häntä odotetaan "saapuvaksi" ja ihmisiä manipuloidaan esim. puhumaan kielillä Pyhän Hengen saamisen merkiksi. Riittävä merkki Pyhän Hengen saamisesta on aina ollut ja on selvä synnintunto ja usko Kristukseen synnin sijaissovittajana. Muut kokemukset, kuten kielilläpuhuminenkin, ovat Pyhän Hengen työtä vain jos ne vahvistavat tätä pääasiaa. Kun luemme Simonista, niin sanonta "Simon itsekin usko!" ei viittaa raamatulliseen Kristus -uskoon, vaan pikemminkin itsekkääseen haluun "olla suuri ihmeidentekijä" ja arvostettu ihmisjohtaja. Simon saattoi jopa uskoa, että Jeesus on jonkinlainen Messias mutta oman syntisyyden tunnustaminen jäi puuttumaan. Sen voimme päätellä asiayhteydestä.

Samarialaisten kohdalla kyse on seurakunnan alkuajasta ja apostolien sanoman arvovallasta. Jumala todisti valituista apostoleistaan vahvistaen heidän sanansa ja todistuksensa Messiaasta, Kristuksesta oikeaksi. Pietari ja Johannes täydensivät ja syvensivät Filippuksen opetusta. Tässä yhteydessä samarialaiset saattoivat kokea samoja Pyhän Hengen vaikutuksia kuin apostolit helluntaipäivänä. Se vakuutti apostolit siitä, että evankeliumi kuuluu kaikille kansoille ja kansanryhmille, ei vain juutalaisille. Apostolien vierailu Samarian seurakunnassa oli tärkeä osoitus evankeliumin kuulumisesta myös halveksitulle "seka-kansalle" ja pakanoille. Gal.3:28 muistuttaa: "ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa."

Tämä vahvistettiin vielä Pietarille Apt luvussa 10, jossa kuvataan tapahtumia roomalaisen sadanpäämies Korneliuksen luona. Kaiken tämän kautta Jumala opetti apostoleja. Sen vahvistaa Pietari itse jakeissa

34-35: "Nyt minä totisesti käsitan, ettei Jumala katso henkilöön, vaan että jokaisessa kansassa se, joka häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on hänelle otollinen." Kuten tarkka lukija huomaa, näissä eri kuvauksissa Pyhän Hengen saamisesta ei ole erityistä samaa kaavaa, niissä on eroavaisuuksia. Vain yksi asia on sama kautta Apostolien tekojen ja koko Raamatun ja se on pääasia: Usko Kristukseen Pelastajana ja Vapahtajana kuuluu kaikille ihmisille. Asiayhteydessä esim. Apt.10:43-44, Pyhän Hengen saaminen rinnastetaan syntien anteeksi saamiseen: "Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta. Kun Pietari vielä nähti puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat." Mistään raamatunpaikasta ei tule tehdä erillistä oppia eikä käytäntöä, joka ohittaa Raamatun kokonaiskuvan asiasta. Juuri näin on valitettavasti tehty Pyhän Hengen kohdalla.

Kun jokin käsitys on ensin vähän pielessä, niin ajan kuluessa erotus oikeaan vain kasvaa. Yleensä kun huomataan, että uskomus ja käytäntö on johtanut harhaan, halutaan korjata näkemyksiä. Tässä ei ole käynyt niin. Pyhän Hengen kokemusta toisille jakavat ja sitä korostavat ovat suosiossa ja tätä suvaitaan. Pyhän Hengen saamisen ja kokemisen tiliin laitetaan sitten mitä erilaisempia ja oudompia asioita ja kokemuksia, joista osa hulluja ja kuvottaviakin. Mikä meni pieleen? Yksi suuri syy on niiden, jotka pyrkivät opettamaan Jumalan sanaa. Heidän tulisi valvoa, että sanaa ei vääristellä eivätkä itse sitä vääristele. Jeesus sanoo Luuk.17:1 "Mahdotonta on, että viettelykset jäisivät tulematta; mutta voi sitä, jonka kautta ne tulevat!" Ja toinen kohta Jaak.3:1 "Veljeni, älkööt aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion." Näiden sanojen alla kaikki srk:n edessä puhuvat, eli profetoivat (sitä tämä sana perustaltaan tarkoittaa) ovat.

Jatkuu

Todistus siitä, että olen pelastettu ei riipu saarnaamisestani tai mistään muustakaan tekemisestäni. Ainut toivoni on siinä, että Jeesus Kristus tuli pelastamaan syntisiä. Olen syntinen, uskon Häneen, Hän tuli pelastamaan minut ja olen pelastettu.

Ei ole niin suurta syntiä jota Jumala ei antaisi anteeksi. Mitä tulee synnin ja armon väliseen taistoon niin pahuutesi ei koskaan voi ylittää Jumalan hyvyttä.

Charles Spurgeon

Osteen ja White: Trumpin ajan saarnaajia

Toimitus

Lähteet: Sarah Posner, Rolling Stones -magazine: Joel Osteen Is the Quintessential Religious Figure of the Trump Era;

Christian Post: The gospel of Joel (Osteen): glory, not cross - <http://ipost.christianpost.com/post/the-gospel-of-joel-osteen-glory-not-cross>

Yksi Amerikan kuuluisimmista menestysteologian saarnaajista, Joel Osteen pitää päämajaansa Houstonissa, Teksasissa. Hänen Lakewood Church seurakuntansa kokoussaliin mahtuu 16 000 kuulijaa. Osteen hankki mahtailivat tilat vuonna 2005 jolloin ne kuuluvat Houston Rockets -koripallojoukkueelle. Tuolloin hän sanoi, että nyt koripallosankarien sijasta hänen seurakuntansa tuottaa "elämän sankareita". Osteenin menestysteologian mukaan jokainen voi seurata hänen esimerkkiään ja saada 40 milj USD omaisuuden ja asua 10 milj USD talossa Houstonin rikkaimmalla alueella. Kaikki tämä kun vain luottaa Jumalaan.

Osteenin teologia kärsi jonkunlaisen kolauksen eräiden miellissä, kun hän ei avannut seurakuntansa tiloja hurrikaani Harveyn vuoksi kodittomiksi joutuneille, kuten monet muut alueen kirkot ja seurakunnat. (Harvey iski Houstonin alueelle vuonna 2017 ja aiheutti n 126 miljardin USD vahingot. Myrskyn ja laajan tulvimisen kautta kymmenet tuhannet menettivät kotinsa). Osteenin lohdutus kaikille kotinsa menettäneille oli, että hän ja hänen vaimonsa Victoria rukoilevat jokaisen hurrikaanin uhriksi joutuneen edestä ja "liittykää tekin rukoilemaan kanssamme ystäviemme ja Teksasin perheiden turvallisuuden puolesta". Kun Osteenin arvostelu jatkui, hän päätti

avata seurakuntansa tilat hätämajoituksen tarpeisiin. TV:ssä hän selitti ettei sitä tehty aiemmin, koska kaupunki ei pyytänyt. Hän torjui kritiikin "valheellisena".

Nykyisessä Amerikassa uskonnollinen menestysteologia ulottuu kansakunnan huipulle. Pres. Trump edustaa ja edistää republikaanisen puolueen uskonnollisen siiven menestysteologista äärisuuntaa. Tärkeä osa tätä on henkilökultti, ihmispalvonta, joka karismaattisessa liikkeessä saavutti huippunsa, kun Trump esitettiin ja esitetään raamatullisena, Jumalan valittuna henkilönä, jonka johdolla Amerikka palaa "juurilleen". Karismaattisen liikkeen mukaan nuo juuret ovat kristilliset ja heidän jumalallinen velvollisuutensa on palauttaa Amerikka takaisin "kristityksi" maaksi. Trumpin läheisin "neuvonantaja" hengellisissä kysymyksissä on menestysteologi Paula White, jonka elämään liittyy monenlaista skandaalia. Paulan mukaan Trumpin arvostelu on Jumalan suunnitelman vastustamista. Ystävyys Trumpin kanssa juontaa juurensa vuosien taakse. Vuonna 2005 White osti ex-miehensä kanssa 3,5 milj USD:n asunnon Trump Tower -pilvenpiirtäjästä.

Historiaa tunteva amerikkalainen - ja suomalainen - tietää varsin hyvin ettei Amerikka ole koskaan ollut sen kummempi "kristitty" maa kuin muutkaan länsimaat. Amerikan perustamisessa vapaamuurarit olivat keskeisessä asemassa koska myös heidän oppeihinsa ns. demokratia osaltaan soveltui. Länsimaiden historiassa kristillisyyden vaikutus on monin eri tavoin mm. kristillisten arvojen kautta. Puhtaimminkin se on toiminut siellä missä evankeliumia on saarnattu ja opetettu. Mutta kristillisyyden on myös vääristely rasismin, orjuuden, alistamisen ja väkivallan puolestapuhujaksi. Amerikan rikkaus ja vauraus on suurelta osin tulosta orjatyön teettämisestä ja heikompien maiden luonnonvarojen riistämisestä. Sama synty koskee myös monia Euroopan maita. Kaiken kukkuraksi monia länsimaisia suuryrityksiä hyödyttävä orjatyö jatkuu edelleen monissa Afrikan ja Aasian maissa yritysten tuottaessa halpaa tavaraa kauppojen hyllyille. Kuluttajakin on tässä rumassa hyväksikäytön kierteessä mukana.

Menestysteologia porskuttaa edelleen vaikka esim meidänkin maassamme monet sitä edistävät julkeavat silti väittää, etteivät niin tee. Esim. Leo Meller ja Ystävät -ohjelmat: "Joel Osteen, elämä voittaa" ja "Uskollisuus

Paula White

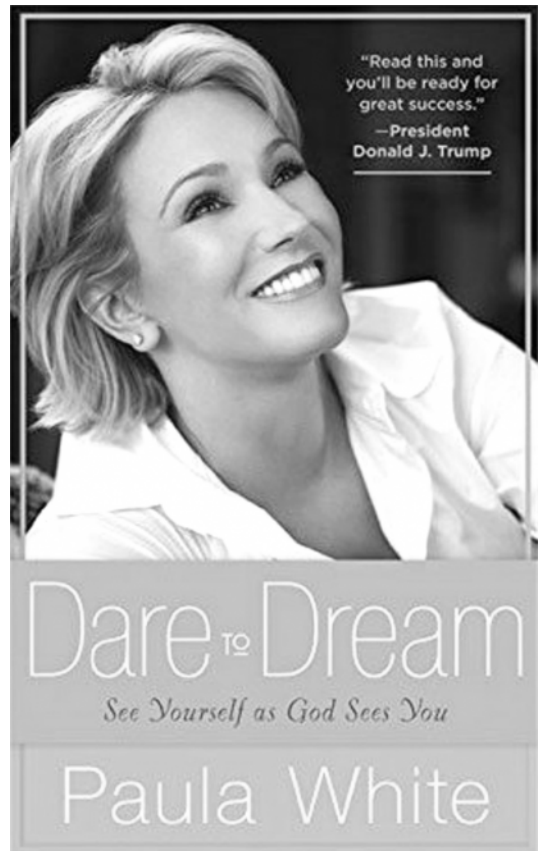
vaikeina aikoina”, ovat edelleen nähtävissä TV7 - netissä. Ohjelmat sisältävät Osteenin opetusta ja ”elämä voittoa” esittelyteksti kertoo: ”Stadionista kirkko - ja siinä yksi maailman suurimpia seurakuntia. Mikä on Joel Osteenin seurakuntakasvun salaisuus? Kuule ja katso saarna joka ei jätä kylmäksi.” Kuva ja Sana ei ole hävennyt kustantaa Osteenin kirjallisuutta. Mm. kirjat ”Sinun aikasi on nyt”, jonka johdannon on kirjoittanut Risto Huvila, ”Elämän paras aamu” ja ”Tule hyvästä paremmaksi”. Osteenia ylistetään eräissä muissakin yhteyksissä.

Reijo Telaranta, joka arvioi netissä kristillisten kustantajien kirjoja, tai pikemminkin mainostaa niitä kaikkia välittämättä kovinkaan paljon sisällöstä, kirjoittaa Osteenin viimeainitusta kirjasta mm: ”Tunnetulla amerikkalaisella pastorilla ja kirjailijalla Joel Osteenilla on selvästi rohkaisemisen armolahja. Ensimmäisessä kirjassaan 'Elämän paras nyt' hän neuvoi meitä irrottautumaan menneen haikailusta ja tulevan pelkäämisestä sekä elämään täyttä elämää tämän hetken mahdollisuuksien keskellä. Uusi kirja 'Tule hyvästä paremmaksi' jatkaa samalla polulla...”

On käsittämätöntä sokeutta ettei Osteenin yleisten elämänohjeiden taakse kätkeytyvää narsismia ja menestysteologia -harhaa nähdä eikä siitä varoiteta näissä yhteyksissä. Esimerkkejä saarnaajan toteamuksista: ”Jos haluat saada taloudellisia siunauksia niin sinun pitää kylvää taloudellisesti.” (Tämän ”kylvämisopin” takana on näiden saarnaajien opetus Jumalalle uhraamisesta, joka tarkoittaa rahojen lahjoittamista heille). ”Jumala haluaa meidän taloudellista menestymistämme, saada paljon rahaa, siten hän täyttää tarkoitustaan meitä varten.” ”Uskon, että Jumala, Jeesus kuoli - ei siksi, että pääsemme vain taivaaseen - vaan että suuresti menestymme tässä maailmassa... Jumala haluaa sinun suurta menesty-

mistäsi. Pidä Hänet ensi sijalla ja Jumala avaa sinulle ovet joista et osannut edes uneksia.” - Esim https://www.brainyquote.com/authors/joel_osteen

Tunnettu ja arvostettu seurakuntajohtaja John MacArthur on maininnut Osteenin oppien ”kuulostavan paholaiselta”. Kaliforniassa sijaitsevan Westminster Seminaryn prof. Michael Horton sanoo Osteenista mm., että Osteenin evankeliumi on ihmiskeskeistä harhaoppia, jossa Jumala on jonkinlainen meitä palveleva ”taivaallinen hovimestari”. Arvioidessaan tätä amerikkalaisen kristillisyyden suuntaa hän toteaa: ”(...amerikkalaisessa kristillisessä kentässä) uimme narsistisen moralismin meressä, joka tarjoaa helposti kuultavaa sanomaa pelastuksesta omin avuin. Tätä voidaan kutsua myös nimellä: Jumala rakastaa sinua joka tapauksessa. Siinä ei kuitenkaan ole sijaa Kristukselle välittäjänä eikä Jumalan tosi pyhyydelle, koska me emme ole moraalisesti kovinkaan pahoja - mitä taas Kristuksen kuolema edestämme edellyttää. Jumala on kaverimme ja haluaa meidän olevan onnellisia. Raamattu on tiennäyttävä (maalliseen onneen ja menestymiseen).”

Paula Whiten kirjan kannessa pres. Donald Trump lupaa: ”Lue tämä ja olet valmis suureen menestykseen”

Ylistys

Toimitus

Jumalan ylistäminen "hengessä" tarkoittaa tietoista, kunnioittavaa, tarkkaavaista ja oikeista vaikuttamista tulevaa Jumalan korottamista. Hep.12:28-29 luemme: "Sentähden, koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitolliset ja siten palvelkaamme Jumalaa, hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla; sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli." Ps.89:7 "Hän on Jumala, ylen hirmuinen pyhien kokouksessa, peljättävämpi kaikkia, jotka hänen ympärillensä ovat." Jumala on pyhydessään suuri ja kunnioitettava. Ylistyksemme pitää kunnioittaa Jumalaa ja mieleemme yhtyä siihen. Monelle aikamme kristitylle ylistäminen on tapa saada hyviä tuntemuksia. Yhdysvalloissa valtaa pitävä viihdeteollisuus on vaikuttanut myös kristillisyyteen negatiivisella tavalla. Viihde lyö läpi kaikkialla ja sitä halutaan aina lisää.

Suuri osa siitä mitä nyt sanomme ylistykseksi on enemmän tai vähemmän viihdettä. Olemme katsojia ja kuulijoita joita viihdytetään. Kyse ei ole Jumalan kunnian ylistämisestä, kun pääasiallinen tavoite on miellyttää ihmisiä eikä ensisijaisesti Jumalaa. Esiintyjät saavat kiitosta ja taputuksia. Gal.1:10 kysyy: "Ihmistenkö suosiota minä nyt etsin vai Jumalan? Tai ihmisillekö pyydän olla mieliksi? Jos minä vielä tahtoisin olla ihmisille mieliksi, en olisi Kristuksen palvelija." Kun ihmiset etsivät tunnekokemusta ylistämisestä eivätkä saa sitä, he syyttävät kokousta "hengeettömäksi". Heidän mukaansa ei Pyhä Henki eikä Jumalan voima ole läsnä, jos he eivät ole "kokeneet" sitä tunnetilassaan. He eivät ymmärrä, että Jumalaa palvotaan "hengessä ja totuudessa", Joh.4:24. Jumalan totuus ei yleensä ole mieluista ihmisen sielulle eikä se siksi viihdytä ja synnytä tunnekiikkoa.

Useat kristityt tekevät vain sitä "mikä tuntuu hyvältä". He eivät lue eivätkä tutki sanaa oppiakseen erottamaan oikean väärästä. Heidän jumalanpalveluksensa keskittyy siihen mitä "Jumala antaa" heidän kokea ja tuntea. Monet korostavat myös kuinka he voivat omilla toimillaan miellyttää Jumalaa. Jumalan sanasta ei haeta ohjeita kuinka Häntä miellytetään vaan oma tunne kertoo siitä. Ihmisen "sydän", sielu: tunne- ja ajatusmaailma ei koskaan ole luotettava opas ohjaamaan raittiiseen hengellisyyteen. Jer.17:9: "Petollinen on sydän ylitse kaiken ja pahanilkinen; kuka taitaa sen tuntea?" Jumalan pyhyiden edessä ihminen voi kokea myös sellaisia tunteita, joihin hänen langennut luontonsa suhtautuu torjuvasti, kuten: pelkoa, ahdistusta ja epäilyä. Niissä ja vastaavissa tunnetiloissa kristitty saa kuitenkin astua Pyhän Jumalan eteen kiittäen Häntä Kristuksen kautta tulevasta armosta ja pelastuksesta.

Jumalan eteen emme voi mennä itseriittoisina. Luuk.18:9-14 Jeesus kertoo vertauksen fariseuksesta ja publikaanista: "Niin hän puhui vielä muutamille, jotka luottivat itseensä, luullen olevansa vanhurskaita, ja ylenkatsoivat muita, tämän vertauksen: 'Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani. Fariseus seisoi ja rukoili itsekseen näin: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niinkuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, huorintekijät, enkä myöskään niinkuin tuo publikaani. Minä paastoan kahdesti viikossa; minä annan kymmenykset kaikista tuloistani.' Mutta publikaani seisoi taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen'. Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin se toinen; sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään'."

Aidossa Pyhän Hengen ylistyksessä ihmisen mieli alistuu Jumalan mielelle tunnustamalla, että minulla ei ole mitään, enkä itsessäni ole mitään ilman Kristusta ja Hänen tekoaan. Kristitty ylistää Kristusta ja katsoo Häneen joka on kaiken elämän, nykyisen ja tulevan perustus ja tae. Jumalan armon ihmeellisyys ja suuruus koskettaa, kun Pyhä Henki näyttää todeksi ihmisen syntisyyden ja lankeemuksen syvyyden, josta kaikki ihmiset maan päällä ovat osallisia. Mielen valtaa ihmetys siitä, että Jumala on antanut armon nähdä ja tuntea Hänen valmistamansa pelastus. Kiitämme Häntä tästä armosta ja ylistämme Hänen peljättävää suuruuttaan maailmankaikkeuden Luojana ja ylläpitäjänä. Tällainen aito ylistys ei saa täyttymystään kokouksissa, joissa toistetaan yksinkertaisia ylistyslauluja tarkoituksella "päästä henkeen", eli tunnetilaan. Aito ylistys ei tarvitse tiettyä aikaa eikä paikkaa koska se kumpuaa syvältä uskovan hengestä, jota Pyhä Henki elävöittää.

Ylistys joka kelpaa Jumalalle ei ole lähtöisin ihmisen hengestä vaan se on Pyhän Hengen synnyttämää. Se tulee Jumalalta ja palaa Hänen tykönsä. Itseasiassa me emme ole itsessämme ylistyksen lähde, vaan Pyhä Henki meissä ylistää. Kaikki, mikä on jumalallista on meille "lainaa" ja saatua koska sen alkuperä ei ole meissä vaan Jumalassa. Ylistyksen perusta on yksin Kristuksessa. Ymmärrämme Kristuksen merkityksen kun Pyhä Henki sen meille ilmoittaa. Kun Kristus on kiitoksemme perusta, se on Pyhän Hengen vaikutusta. Jumala on mieltynyt yksin Hänen tekoonsa ja se luetaan meidän hyväksemme. Jumalan oikea ylistäminen ei ole ihmisen suorittamista eikä esittämistä. Se on sisimmässä oleva vakaumus, joka aidosti ilmenee myös hiljaisena ja nöyränä huokauksena, kiitoksena ja pyyntönä. Näin raamatullinen ylistäminen on osa uskovan rukouselämää.

Halusit tai et - siru tulee...

Toimitus

Lähde: 'USA Today' Warns: You Will Get Microchipped, End of the American Dream, Michael Snyder, 15.9.2018; USA Today: You will get chipped – eventually, Jefferson Graham, 10.8.2017

löllisyys. Tässäkin takana on mm. väärinkäytösten tehokkaampi estäminen. Vain harvat puhuvat sirun ”pimeästä puolesta”. Snyderin mukaan juuri se on ”pelottavaa”.

Kun uutisoitiin Wisconsinissa (USA) sijaitsevan yrityksen siruttaneen työntekijänsä, se synnytti sosiaalisessa mediassa laajan puolesta ja vastaan väittelyn. Monet sanoivat, että heitä ei koskaan tulla siruttamaan. Mutta kuinka moni todella on sitä mieltä, kysyy USA Todayn artikkeli. Wisconsin-Milwaukee yliopiston sosiologian prof. Noelle Chesleyn (50v) mukaan siru ei ehkä tule vielä hänen sukupolvensa aikana mutta varmasti hänen lapsiensä elinaikana.

Siru ei ole juuri riisinjyvää suurempi. Niiden koot vaihtelevat n 2 mm – 12 mm. Sen laitto ihmiseen on yksinkertainen ja lähes kivuton toimenpide. Niitä on jo tuhansilla ja tuhansilla. Ruotsissa BioHax -yritys siruttaa ihmisiä ja sen mukaan jo lähes 3000 ihmistä (2017) on ottanut sen.

USA:ssa toimiva Dangerous Things – yritys sanoo siruttaneensa kymmeniä tuhansia ihmisiä. Sirun ottaminen maksaa n 200 USD. Yrityksen mukaan sirutus tulee saamaan saman yleisen hyväksynnän mitä tatuoinnilla on nyt.

Nykyinen siru ei vielä toimi GPS -jäljittäjänä. Asiantuntijoiden mukaan se on kuitenkin mahdollista jolloin ihmisen liikkeitä voidaan seurata kaiken aikaa. Isot yritykset eivät vielä pidä asiaa ajankohtaisena eivätkä esitä sitä työntekijöilleen. Mutta tekniikka on olemassa ja jos ihmisen työpaikka joskus riippuu siitä, monelle on vaikeaa olla ottamatta sitä. Prof Kent Graysonin mukaan työntekijät haluavat varmuuden, että siru on turvallinen, sitä ei voi ”hakkeroida” ja sen sisältämät tiedot pysyvät yksilön hallussa. Toinen, miedompi tapa käyttää siruteknologiaa on ns. ”älyvaatteissa”. Ehkä sirun sijaan voidaan tulevaisuudessa kehittää vielä jotain tätäkin edistyneempää ihmisen merkitsemismenetelmää?

???

”Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi

Support The Guardian

Contribute → Subscribe →

Search jobs Sign in Search International edition

The Guardian

News Opinion Sport Culture Lifestyle More

World UK Science Cities Global development Football Tech Business Environment Obituaries

Technology

Alarm over talks to implant UK employees with microchips

Trades Union Congress concerned over tech being used to control and micromanage

Julia Kollewe
Sun 11 Nov 2018 18:53 GMT
73 964
This article is over 3 months old

▲ Israel's Netanyahu holds a microchip the size of a grain of rice between his thumb and forefinger. Photograph: James Brinkley

Britain's biggest employer organisation and main trade union body have sounded the alarm over the prospect of British companies implanting staff with microchips to improve security.

UK firm BioTeq, which offers the implants to businesses and individuals, has already fitted 150 implants in the UK.

most viewed

- Dozens of Indian paramilitaries killed in Kashmir car bombing
- Theresa May defeated on Brexit again as ERG Tories abstain
- Trump poised to declare emergency as Congress approves shutdown deal
- James K Baxter: venerated poet's letters about marital rape rock New Zealand
- New AI fake text generator may be too dangerous to release, say creators

Lähes otsikon sanoilla laajalevikkinen uutislehti USA Today otsikoi aihetta käsittelevän artikkelinsa. Ajatus yleensä kaikkia ihmisiä koskevasta mikrosirun ottamisesta käsiteltiin aiemmin epämääräiseksi ”salaliittoteoriaksi”. Nyt asia on kuitenkin esillä kansainvälisessä valtamediassa ja sanoma on, että siru tulee. Vaikuttaa miltei siltä, että kyseessä on ihmisten mielipiteiden muokkaus hyväksymään se mitä on tulossa. Sirun ottaminen on ”trendikästä” ja ”coolia”. Michael Snyder ei ole mukana siru -villityksessä. Hän varoittaa sen mukanaan tuomista vaaroista. Hänen mukaansa on vaarallista kuvata sirun ottamista torjumaan identiteettivarkauksia, verovilppejä, laitonta maahanmuuttoa ja rahanpesua.

Näitä ja muita turvallisuuteen liittyviä mielikuvia liitetään sirun ottamiseen. Siru tekee elämästä helpomman ja mukavamman, näin mainostetaan. Vain käden heilautuksella maksat kaupassa, avaat oven, käynnistät autosi, kuljet lentokentän turvas-kannereiden läpi, jne. Mutta siru myös mahdollistaa ennen kokemattoman tyrannian. Suurien tietotekniikkayritysten sanotaan haluavan ylikansallisen mahdollisuuden vahvistaa netissä olevien henki-

Kirja valottaa tiivistetysti presidentti Donald J Trumpin uskonnollista taustaa ja kuinka Yhdysvaltain presidentinvaaleissa karismaattisen valtateologian (Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus, NAR) ja amerikkalaisen kristillisen oikeiston vaikutus oli suurempi kuin koskaan aiemmin. Trumpin valinnan jälkeen näitä henkilöitä kutsuttiin hänen hengelliseksi neuvonantajikseen. Mm. menestysteologi Paula Whittella on suuri vaikutus Trumpiin.

Amerikkalainen karismaattinen liike on levittäytynyt ympäri maailmaa menestysteologiasaarnaajien TV -ohjelmien ja uusien "profeettojen" sekä "apostoleiden" ilmestysten ja "suoraan Jumalalta saatujen" sanomien kautta. Suuri joukko karismaattisia kristittyjä ympäri maailmaa uskoo profeettojensa puheet ja väitteet erityisestä "lopun ajan" valtavasta herätyksestä, jonka kautta maailma alistetaan NAR -mielisten johtajien alaisuuteen. Trumpin valtaannousu nähdään tässä liikkeessä heidän ideologiansa mukaiseksi Jumalan tahdoksi.

Jo ennen Trumpin valintaa eräät karismaattisen liikkeen profeetat antoivat profetioita ja julistuksia, joiden keskipisteessä olivat Amerikan suuruus ja Trumpin erityinen asema Jumalan valittuna kansanjohtajana. Näistä ehkä merkittävin oli Mark Taylorin "Ylipäällikkö -profetia" jota kirjassa myös arvioidaan. Trump otti teemakseen "Make America Great Again" -lauseen, jota ajatusta karismaattisen ja kristillisen oikeiston johtajat ovat seuraajilleen iskostaneet. Kirjassa esitetään ja arvioidaan näitä profetioita ja niiden esittäjien kokemuksia, jotka ovat kultillista gnostilaista ja New Age alkuperää pikemmin kuin Raamatun Jumalan ilmoitusta.

TRUMP PROFETIAT

Karismaattinen valtateologia ja Donald J Trump

Juhani Aitomaa

Painettu kirja. H. 6,50e+pm. Tilaus sposti: nakokulma@nakokulma.info tai postitse: Näkökulmajulkaisut, Viskurintie 7, 37500 Lempäälä. Digitaalinen (pdf) kirja ladattavissa ISSUU -sivustolta, ks. www.nakokulma.info (klikkaa etusivulla olevaa kirjan kuvaa). H. 5,50e. Voit myös tilata digitaalisen kirjan sähköpostitse: maksa 5,50e tilille Näkökulmajulkaisut/Aitomaa tmi FI53 5228 0320 0999 35, ilmoita maksusta tilauksen yhteydessä, saat pdf -kirjan ilmoittamaasi s-postiosoitteeseen.

Suomen Evankeliumikoulu
Evankeliumin opintoyhdistys ry.

Kauppa

Tuotteita ja tilauksia koskevat kysymykset: tilaukset@evankeliumikoulu.fi

Kirjat [56]

Äänitteet [89]

Armo riittää -lehti [1]

Näkökulma -lehti [1]

Kirjoja, äänitteitä ym.

www.evankeliumikoulu.fi

Suomen Evankeliumikoulu pitää myös luento- / opetustilaisuuksia. Haluatko sellaisen paikkakunnallesi? Ota yhteys evank. Pauli Koskiseen.

Sposti: pauli.koskinen@luukka.com
Puh. 0404197191